

- підвищувати працездатність;
- отримувати задоволення від виконання роботи.

Самоменеджмент - це дуже важкий процес, тому необхідно бути готовим до самовдосконалення. Ключовими навичками ефективного самоменеджменту для керуючого мають бути:

- Здатність керувати собою (керувати часом, вміннями, енергією, справлятися зі стресами).
- Здібність розуміти особисті цінності, ясні або адекватні сучасні реальності.
- Постійний особистісний ріст (сприйнятливість до інновацій).
- Навички вирішувати проблеми (наявність компетенцій у виробленні стратегій для вирішення сучасних проблем).
- Висока здатність впливати на оточуючих для забезпечення їх підтримки, участі та впливу при прийнятті креативних, творчих рішень.

Самоменеджментом займаються всі люди, а не тільки менеджери, однак особлива його роль у діяльності керівника. Уміння знаходити спільну мову з людьми - це менеджмент, уміння ладнати з часом - самоменеджмент. Причому якість останнього визначає ефективність першого [2, с. 86].

Із всієї сукупності запропонованих порад, менеджер повинен підібрати самостійно тільки ті, які підходять саме йому і змусити їх працювати на себе. Так як від самоорганізації керівника залежить не тільки результат його діяльності, а й результати праці його підлеглих. Навчитися керувати часом - завдання не для слабкої людини. Влада над часом дається тільки в безперервній роботі на собою Найважливіші риси сучасного керівника: професіоналізм, здатність вести за собою колектив, прагнення створювати і підтримувати хороший психологічний клімат, все це є неможливими без роботи над собою, без самоменеджменту.

Література.

1. Бішоф А. Бішоф К. Самоменеджмент. Эффективно и рационально//М.: Онега-Л-2006 127с.
2. Калинін С. І. Тайм-менеджмент: Практикум по управлінню часом//М.: Речь-2006 371 с.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ

*Бородай М. О., студент
Науковий керівник: Височило О. М., асистент
Національний транспортний університет*

В українських стандартах ДСТУ ISO 9000-2001, а також в окремих періодичних виданнях застосовується термін “система управління якістю”. При цьому під системою управління якістю (“quality management system”) розуміється система управління, що направляє і контролює діяльність

організації з якості. Це визначення не відбиває суті системи як сукупності взаємодіючих елементів, що знаходяться у відносинах і зв'язках один з одним і складають цілісне утворення. Крім цього, дає підстави для неоднозначного трактування: хто чи що направляє і контролює діяльність організації – внутрішні органи (вище керівництво й інші служби, відділи) чи зовнішні.

Система управління якістю також визначається як сукупність управлінських органів і об'єктів управління, заходів, методів і засобів, спрямованих на встановлення, забезпечення і підтримку високого рівня якості продукції. У наведеному визначенні підкреслюється необхідність включення в систему заходів методів і засобів, за допомогою яких суб'єкт впливає на об'єкт управління. Разом з тим, слід вказати, що існуючі формулювання системи управління якістю відбивають лише структурний її аспект [1; 2].

Традиційне представлення менеджменту якості як цільової підсистеми загальної системи управління підприємством, поряд з підсистемами виконання плану виробництва, управління соціальним розвитком колективу, управління конкурентоспроможністю підприємства й іншим є невірним. Система менеджменту якості в сучасному розумінні повинна бути кісткою загальної системи. Мова йде про розробку нової системи, у якій вся діяльність буде спрямована на потреби і побажання споживачів, як зовнішніх (покупців, споживачів конкурентів і потенційних споживачів), так і внутрішніх (працівників підприємства, діяльність яких залежить і передбачає використання результатів праці інших працівників) [3].

Дослідження систем менеджменту якості, що відповідають стандартам, дозволяє зробити висновок про їхню недосконалість. Концептуальне представлення системи не розкриває повною мірою її зміст, тобто не описує функції, реалізовані системою, суб'єкти їхнього виконання, керуючі впливи. А елементи системи якості не утворюють певний порядок їхнього застосування.

Література.

1. Менеджмент якості / За ред. Е.М. Векслера; [навчальний посібник] – К.: ВД “Професіонал”, 2008. – 320 с.
2. Сіменко І.В. Якість системи управління підприємствами: методологія, організація, практика / І.В. Сіменко – Донецьк: ДонНУЕТ, 2009. – 393 с.
3. Щепакін М.Б. Управление качеством / М.Б. Щепакін, А.С. Басюк, В.В. Янова; [учебник]. – Краснодар: Феникс, Кубанский государственный технологический университет, 2014. – 256 с.

ВИЗНАЧЕННЯ РИЗИКІВ В БІЗНЕС-ПЛАНІ СУБ'ЄКТА ЗЕД

Бортнік К. О., студент

Науковий керівник: Дуляба Н. І., к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

У процесі входження України у систему євроінтеграції зовнішньоекономічна діяльність підприємства стала ключовим фактором для